

plads og reglerne i ligningslovens § 9 B om udbetaling af skattefri befordringsgodtgørelse er det en forudsætning for både befodringsfradrag og skattefri godtgørelse, at der er tale om befodrning til en arbejdsplads. Et uddannelsessted betragtes kun som en arbejdsplads, hvis der er tale om undervisning i efteruddannelsesøjemed som et led i arbejdet. Derimod er et sted, hvor den pågældende modtager undervisning som led i en grund- eller videreuddannelse, ikke en arbejdsplads.

Der foreslås ikke ændret i disse regler. Personer, som befordrer sig til et uddannelsessted, hvor personen modtager undervisning i efteruddannelsesøjemed som led i arbejdet, kan således fortsat anvende reglerne i §§ 9 B-D.

Efter stk. 5 foreslås det som supplement til disse regler, at der for befodrningen frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl eller arbejdsstedet og uddannelsesstedet eller kursusstedet via den normale transportvej kan udbetales en skattefri befodringsgodtgørelse beregnet på grundlag af satsen, som Ligningsrådet fastsætter efter § 9 C, stk. 1. Satsen er i 1999 på 1,39 kr. pr. km. Reglen kan anvendes såvel af personer på efteruddannelser som af personer på grund- og videreuddannelser. Satsen på 1,39 kr. pr. km i 1999 kan udbetales for det samlede antal kørte km pr. dag mellem sædvanlig bopæl/arbejdssted og et uddannelsessted/kursussted. Der skal således ikke reduceres med 24 km's bundgrænsen i ligningslovens § 9 C eller udbetales en lavere sats for kørsel ud over 100 km pr. dag.

Det foreslås, at hverken den sædvanlige bopæl eller det normale arbejdssted kan anses for at være uddannelses-/kursusstedet. Hvis undervisningen således foregår på en ansats normale arbejdssted, vil der således ikke modtages en skattefri befodringsgodtgørelse efter ligningslovens § 31.

Godtgørelsen kan anvendes ved kørsel i egen bil eller på motorcykel. Også en ægtefælles eller en samlevers bil er at betragte som egen bil. En fri firmabil er derimod ikke egen bil.

Praksis vedrørende udbetaling af godtgørelser for erhvervsmæssige befodringsudgifter finder tilsvarende anvendelse for uddannelsesbefodringsgodtgørelser.

Således er det en forudsætning for, at kørselsgodtgørelse kan udbetales skattefrit, at godtgørelsen udbetales for det faktiske antal kørte km. Det er en betingelse, at arbejdsgiveren m.v. fører kontrol med antallet af kørte km. Er godtgørelse udbetalt skattefrit, uden at betingelserne for skattefrihed er opfyldt, skal godtgørelsen indtægtsføres som personlig indkomst. Overstiger godtgørelsen satsen, skal hele beløbet

medregnes ved opgørelsen af lønmodtagerens personlige indkomst. Sker der en klar opdeling og specificering af, hvad der skal anses som skattefri godtgørelse, og hvad der skal anses som supplerende skattepligtigt løntillæg, skal kun det supplerende løntillæg medregnes i modtagerens skattepligtige indkomst.

Faste f.eks. månedlige beløb, der udbetales uafhængigt af det faktiske antal kørte kilometer, eller beløb, der skal dække inden for særlige afstandszone, kan ikke udbetales som skattefri godtgørelse.

Ved anvendelse af andre transportmidler kan arbejdsgiveren m.v. skattefrit dække dokumenterede udgifter i henhold til originale eksterne bilag.

Det foreslås, at personer på efteruddannelser skal vælge, om de vil anvende lønmodtagerreglerne i §§ 9 B og C eller uddannelsesreglerne i § 31, stk. 1. Har den uddannelsessøgende eller kursisten på efteruddannelse således modtaget befodringsgodtgørelse efter § 9 B til befodrning til én uddannelse eller ét kursus, kan der ikke senere overgås til godtgørelse efter § 31, stk. 5, 1. pkt., til befodrning i forbindelse med samme uddannelse eller kursus. Den uddannelsessøgende eller kursisten kan således *ikke* modtage befodringsgodtgørelse efter § 9 B, stk. 1, litra a, i de første 60 dage og derefter modtage befodringsgodtgørelse efter § 31, stk. 5, 1. pkt., fra og med den 61. dag.

Har den uddannelsessøgende eller kursisten adgang til en af arbejdsgiveren m.v., jf. § 31, stk. 1, betalt befodrning med offentlige eller private transportmidler, medregnes udbetalt godtgørelse efter § 31, stk. 5, 1. pkt., til den skattepligtige indkomst for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befodrning. Arbejdsgiverbetalt befodrning kan eksempelvis være bil til fri rådighed (firmabil), frikort eller frirejse, herunder fri flyrejse, til offentlige eller private transportmidler. Som andre eksempler på denne befodrning kan nævnes fri befodrning i firmabus, fri kørsel i mand-skabsvogn eller fællesbefodrning i privat bil, der betales af arbejdsgiveren.

Til stk. 6

Af *stk. 6* fremgår det, at der alene er adgang til at foretage fradrag for de i *stk. 3* nævnte udgifter, i det omfang udgifterne ikke dækkes af arbejdsgiveren m.v., og lovgivningen i øvrigt giver hjemmel til fradrag.

For lønmodtagere, bestyrelsesmedlemmer, konsulenter og andre honorarmodtagere, som selv har afholdt udgifterne til de i *stk. 3* nævnte udgifter, er fradragsmuligheden reguleret bl.a. af statsskattelovens § 6, litra a, jf. ligningslovens § 9, stk. 1 (lønmodtage-